

56 Gladius Smalhart

Er zijn enkele opmerkelijke gelijkenissen tussen *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* en *Harry Potter*. Bijvoorbeeld: nadat Christiaan Rozenkruis het kasteel is binnengegaan, zit hij aan bij een maaltijd die wordt opgediend door onzichtbare dienaren, net zoals dat gebeurt op Zweinstein. En hij ziet, net als Harry, licht van kaarsen die in de lucht opgehangen lijken te zijn. Zeer spoedig na hun binnenkomst in de hal worden beide partijen getoetst: Christiaan Rozenkruis door middel van zeven gewichten, Harry door de Sorteelhoed.

Ik wil uw aandacht vestigen op het gedrag van enkele mensen die Christiaan Rozenkruis waarneemt, vlak na zijn binnenkomst in de hal.

In deze zaal bevond zich een grote menigte gasten: keizers, koningen, vorsten en heren, edelen en burgers, rijken en armen, en ook veel gespuis. [...] Zodra nu de potsenmakers zich een weinig gelaafd hadden en de wijn de remmen wat weggenomen had, begonnen zij te pochen en te bluffen. De één zou dit en de ander zou dat, en de onbenulligsten schreeuwden het hardst. [...] Zij beroemden zich op daden die een Simson of een Hercules met al hun kracht niet zouden hebben kunnen verrichten. De één wilde Atlas van zijn last bevrijden, een ander wilde de driekoppige Cerberus (Pluisje) weer uit de hel halen. [...] Er was er één die de hemel hoorde ruisen; een tweede beweerde de ideeën van Plato te aanschouwen; en een derde beweerde de atomen van Democritus te kunnen tellen. Verscheidenen hadden zelfs het perpetuum mobile uitgevonden. Weliswaar had menigeen van hen een goed verstand, maar zij hadden tot hun ongeluk van zichzelf een te hoge dunk.'

Doet dit ons aan iemand denken? Later in *De Alchemische Bruiloft* worden deze mensen *lapis spitalauficusmakers* genoemd. Dit is een imitatie van de *lapis philosophorum*, de Steen der Wijzen. De lapis spitalauficusmaker is wat Gladius Smalhart (oorspronkelijke tekst: Gilderoy Lockhart) symboliseert. Hij is de zoeker die de school van bevrijding nadert, vanuit het motief om de leer voor zijn eigen ik-gerichte doeleinden te gebruiken. Hij probeert op iedereen indruk te maken met zijn valse Steen der Wijzen. Hij gebruikt Harry voor het bereiken van zijn eigen doeleinden en wij merken dat hij niets terecht brengt van wat hij in zijn boeken beweert te kunnen. Maar zijn einde is gelijk aan dat van de valse zoekers in *De Alchemische Bruiloft*: hij verliest zijn geheugen. In *Harry Potter* wist Gladius (Gilderoy = met bladgoud beklede koning) zijn eigen geheugen door met de gebroken toverstaf van Ron de spreuk 'obliviate!' (in de Nederlandse tekst: 'Amnesia Completa') te roepen. In *De Alchemische Bruiloft* wordt aan deze valse zoekers een 'haustus oblivionis', een teug vergetelheid, gegeven.

Lockhart heeft zijn hart afgesloten ('Lock' = slot, 'hart' = hert), terwijl het altijd voor iedereen openstaande hart van Harry juist Sirius en Harry redt.